

อิบาดะฮฺ

﴿العبادة﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัลตุวัยญีรีย

แปลโดย : ชุกรีย นูร จงรักศักดิ์

ผู้ตรวจทาน : อัสนัน นิยมเดชา

ที่มา : หนังสือมุกตะศ็อร อัลฟิฆฮิล อิสลามีย

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿العبادة﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: شكري نور

مراجعة: عصران إبراهيم

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2010 - 1431

islamhouse.com

3. อีบาดะฮ์

ความหมายของอีบาดะฮ์

ผู้สมควรได้รับการอีบาดะฮ์ คือ อัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว โดยอีบาดะฮ์จะหมายถึง สองความหมายด้วยกัน คือ

ความหมายแรก คือ การภักดี กล่าวคือ การแสดงความนอบน้อมถ่อมตนต่ออัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติคำสั่งใช้และละเว้นคำสั่งห้ามของพระองค์ด้วยใจที่เปี่ยมด้วยความรักและเทิดทูนต่อพระองค์

ความหมายที่สอง ประเภทของความจงรักภักดีที่สมควรปฏิบัติต่อพระองค์ ซึ่งครอบคลุมทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานไม่ว่าจะเป็นคำพูด การกระทำทางกายและใจ เช่น การขออูอะฮ์ การรำลึกถึงอัลลอฮ์ การละหมาด การรักพระองค์ ถือเป็นอีบาดะฮ์หนึ่ง การปฏิบัติสิ่งนี้ถือเป็นการแสดงความนอบน้อมต่ออัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว เป็นการแสดงถึงความรักในพระองค์และความเทิดทูนต่อพระองค์ โดยเราต้องแสดงความจงรักภักดีต่อพระองค์ด้วยวิธีที่พระองค์ทรงกำหนดเท่านั้น

เป้าหมายแห่งการสร้างญินและมนุษย์

พระองค์อัลลอฮ์มิได้สร้างญินและมนุษย์อย่างไรเป้าหมายหรือเปล่าประโยชน์ พระองค์มิได้สร้างพวกเขาเพื่อให้มากิน ดื่ม หลงละเหิง ละเล่น หรือหัวเราะร่า หากแต่ทรงสร้างพวกเขาด้วยจุดหมายอันยิ่งใหญ่ นั่นคือเพื่อให้พวกเขาทำอีบาดะฮ์ต่อพระองค์ ทำการเตาฮีดต่อพระองค์ เทิดทูนสรรเสริญเอ็นยอพระองค์ด้วยการกระทำสิ่งที่ทรงใช้และละเว้นสิ่งที่ทรงห้าม ตลอดจนวางตัวอยู่ในกรอบขอบเขตที่พระองค์ทรงกำหนด ไม่ทำอีบาดะฮ์ต่อสิ่งอื่นใดนอกเหนือจากพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงกล่าวว่า

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [النار/๖๖]

ความว่า : และที่ข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์ขึ้นเพื่อจุดประสงค์ใด เว้นแต่เพื่อให้พวกเขาทำอีบาดะฮ์ต่อข้าเท่านั้น (อัลซารียาต : 56)

กรอบของการทำอีบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์

การทำอีบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้สูงส่ง ตั้งอยู่บนฐานสองประการ คือ ความรักอย่างบริสุทธิ์ใจ และการนอบน้อมอย่างสูงสุดต่อพระองค์

ทั้งนี้ ฐานสองประการนี้ตั้งอยู่บนฐานอันยิ่งใหญ่ คือ การประจักษ์ถึงความโปรดปราน ความปรานีเมตตา และความมหากรณาธิคุณของพระองค์ที่สมควรต้องให้ความรักต่อพระองค์

ต้องพิจารณาความบกพร่องของตัวเองและปฏิบัติสิ่งที่แสดงออกถึงความนอบน้อมถ่อมตนอย่าง
สุดใจต่อพระองค์ โดยวิธีการเข้าถึงพระเจ้าที่ง่ายที่สุดสำหรับปวงบ่าวก็คือการเกิดความสำนึกว่า
จะต้องพึ่งพาพระองค์ จะต้องเห็นตัวเองไร้ค่าและปราศจากเกียรติยศฐานันดรใดๆ ต้องรู้สึกที่ไม่มี
ที่ยึดเหนี่ยวกับบุคคลใดเพื่อเข้าหาพระองค์ ต้องสำนึกจากใจจริงว่าจำเป็นจะต้องพึ่งพาพระองค์
และมีเพียงพระองค์เท่านั้นที่สามารถปกป้องความสูญเสียและหายนะของตัวเอง

อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَعِنَ اللَّهِ تُمْرًا إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ إِذَا كُفِّتِ
الضَّرَّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمْتَعُوا ۗ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ ﴾ [النحل/٥٣-٥٥].

ความว่า : และทุกความโปรดปรานที่พวกเจ้าได้รับล้วนแต่มาจากอัลลอฮฺ ครั้น
เมื่อความทุกข์ร้ายประสบกับพวกเจ้า พวกเจ้าก็จะคร่ำครวญขอความคุ้มครอง
จากพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงปลดเปลื้องความทุกข์ยากนั้นออกจากพวก
เจ้า อยู่ๆ พวกเจ้ากลุ่มหนึ่งก็ตั้งภาคีต่อพระเจ้าของพวกเขา ก็ให้พวกเขาจน
เนรคุณในสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเขาไปเถอะ จงรำเริงไปเถอะ แล้วอีกไม่นานพวก
เจ้าก็จะได้รู้กัน (อันนะห์ลุ : 53-55)

ผู้ที่ทำอิบาดะฮฺสมบูรณ์ที่สุด

บุคคลที่ทำอิบาดะฮฺสมบูรณ์ที่สุด คือ บรรดานบีและเราะซูล เพราะพวกเขาคือผู้ที่รู้เรื่อง
เกี่ยวกับอัลลอฮฺมากที่สุด พวกเขาเป็นผู้นอบน้อมพระองค์มากกว่าผู้อื่นใด พระองค์จึงเพิ่มความ
โปรดปรานแก่พวกเขาด้วยการคัดเลือกพวกเขาให้เป็นตัวแทนของเผ่าพันธุ์ พวกเขาจึงได้รับความ
ประเสริฐในฐานะเราะซูล และได้ความประเสริฐในฐานะนักอิบาดะฮฺเป็นการเฉพาะ

ต่อจากนั้น ผู้ที่ทำอิบาดะฮฺอย่างสมบูรณ์ คือ คณะกลุ่มที่เรียกว่า “อัสศิดดีก” (ผู้ศรัทธาโดย
สัจจริงอย่างเต็มเปี่ยม) และประพฤติปฏิบัติตามคำสอนอิสลามอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

จากนั้นจะเป็นกลุ่มซุฮะดาศ์ (ผู้เสียชีวิตเพื่อพิทักษ์ศาสนา)

จากนั้นคือบรรดาคนดีมีศีลธรรมทั่วไป ดังที่อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ ﴾ [النساء/٦٩].

ความว่า : และผู้ใดที่ปฏิบัติตามอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์แล้วไซ้ร้ ชน
เหล่านี้จะอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่อัลลอฮฺทรงกรุณาเมตตาแก่พวกเขา อันได้แก่
บรรดานบี บรรดาผู้ที่ศรัทธาอย่างสัจจริง บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และ
บรรดาผู้ที่ประพฤติดี และชนเหล่านี้แหละเป็นมิตรสนิทแห่งสรวงสวรรค์ที่ดียิ่ง
(อัลนีส้าฮ์ : 69)

หน้าที่ของปวงบ่าวที่พึงกระทำต่อพระองค์อัลลอฮ์

หน้าที่ของผู้ที่อาศัยทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดินที่พึงกระทำต่อพระองค์อัลลอฮ์คือจะต้องกราบไหว้พระองค์และไม่ยึดสิ่งใดเป็นภาคีเทียบเคียงพระองค์ ต้องนอบน้อมไม่ฝ่าฝืน รำลึกไม่ลืมหลง รั้งกตัญญูไม่ทรยศ และไม่มีผู้ใดปฏิบัตินอกกรอบที่กำหนดนี้ยกเว้นบุคคลสองสภาพเท่านั้น คือ ผู้อ่อนแอหรือผู้ไม่รู้ และผู้ละเลยหรือบกพร่องหย่อนยาน

ด้วยเหตุนี้ หากอัลลอฮ์จะทรงลงโทษผู้อาศัยทั้งบนฟ้าและแผ่นดินของพระองค์ พระองค์ก็ย่อมทำได้โดยไม่ถือเป็นการทารุณต่อพวกเขา และหากจะทรงกรุณา ความกรุณาของพระองค์ก็ย่อมประเสริฐและมีค่ามากกว่าการกระทำของพวกเขา

มุอาซ บิน ญะบัล เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ เล่าว่า

كنت ردف النبي صلى الله عليه وسلم على حمار يقال له عفير قال: فقال: «يَا مُعَاذُ تَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ، وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ؟» قال: قلت: الله ورسوله أعلم، قال: «فإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا» قال: قلتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَبْشُرُ النَّاسَ؟ قال: «لَا تُبَشِّرُهُمْ فَيَتَكَلَّمُوا». متفق عليه

ความว่า : ฉันได้นั่งข้างหลังท่านนบีบนลาตัวหนึ่งที่ชื่อว่า “อูฟัยรฺ” แล้วท่านก็ถามว่า “โอ้ มุอาซ ท่านรู้หรือเปล่าว่าอะไรคือสิทธิของอัลลอฮ์ที่พึงได้รับจากปวงบ่าวของพระองค์ และอะไรคือสิทธิของปวงบ่าวที่พึงได้รับจากอัลลอฮ์?” ฉันตอบไปว่า “อัลลอฮ์และเราะสุลของพระองค์ย่อมรู้ดีกว่า” ท่านกล่าวว่า “สิทธิของอัลลอฮ์ที่พึงได้รับจากปวงบ่าวก็คือพวกเขาจะต้องกราบไหว้อัลลอฮ์ และจะต้องไม่ยึดสิ่งใดเป็นภาคีเทียบเคียงพระองค์ ส่วนสิทธิของปวงบ่าวที่พึงได้รับจากอัลลอฮ์ผู้สูงส่งก็คือพระองค์จะไม่ทรงลงโทษผู้ที่ไม่ยึดสิ่งใดเป็นภาคีเทียบเคียงพระองค์” ฉันถามว่า “โอ้ ท่านเราะสุลุลลอฮ์ จะไม่ให้ฉันบอกคนอื่นด้วยหรือ?” ท่านตอบว่า “อย่าบอกพวกเขา เดียวพวกเขาจะละเลยโดยไม่เป็นอันทำางานใดๆ” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์ หมายเลข 2856 และมุสลิมตามสำนวนนี้ หมายเลข 30)

การแสดงการนอบน้อมอย่างสมบูรณ์

1. มนุษย์ทุกคนมักตกอยู่ในสามสภาวะ คือ

หนึ่ง ได้รับนิอุมัตจากอัลลอฮ์อันมากมายก่ายกอง ซึ่งจำต้องขอบคุณและสำนึกในความมหากุณาของพระองค์

สอง ปนเปื้อนกับความผิดบาป ซึ่งจำต้องขอประทานอภัยโทษและถอนตัวจากสิ่งนั้น

สาม ประสพกับภัยอันตรายหรือสิ่งไม่พึงปรารถนาที่เป็นการทดสอบจากอัลลอฮ์ ซึ่งจำต้องอดทนฝ่าฟันถึงที่สุด

ดังนั้นหากผู้ใดสามารถกระทำสามบทบาที่นี้ได้ เขาก็จะมีความสุขในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

2. อัลลอฮ์ทรงทดสอบปวงบ่าวของพระองค์เพื่อทดสอบความอดทนและการนอบน้อมของพวกเขา ไม่ใช่เพื่อทำลายและลงโทษพวกเขาแต่อย่างใด ดังนั้น มนุษย์จึงจำเป็นต้องแสดงความสวามิภักดิ์ต่อพระองค์ในภาวะวิกฤติ ดังเช่นที่แสดงความสวามิภักดิ์ในยามสุขสันต์ เขาจะต้องนอบน้อมปฏิบัติตามในสิ่งที่พวกเขาไม่ชอบเหมือนกับการนอบน้อมปฏิบัติในสิ่งที่พวกเขาพอใจ แต่มนุษย์ส่วนใหญ่มักจะปฏิบัติตามศาสนาในสิ่งที่พวกเขาพอใจ ส่วนในเรื่องที่ขัดกับความรู้สึก พวกเขามักปฏิบัติตามมากน้อยไม่เหมือนกัน เช่น การเอาน้ำละหมาดด้วยน้ำที่เย็นๆ ในสภาพอากาศที่ร้อนระอุ คือ อิบาตะฮ์ การแต่งงานมีภรรยาสวยๆ ก็ อิบาตะฮ์ การเอาน้ำละหมาดด้วยน้ำเย็นๆ ในสภาพอากาศที่หนาวเหน็บก็เป็นอิบาตะฮ์ การงดกระทำข้อห้ามของศาสนาที่อารมณ์อยากจะทำ แต่กลัวอัลลอฮ์ก็คืออิบาตะฮ์ การอดทนต่อความหิวโหยและสิ่งไม่ดีต่างๆ ก็เป็นอิบาตะฮ์ แต่ก็มี ความแตกต่างในสองสภาพนี้ โดยผู้ใดสามารถกระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งในยามสุขและยามทุกข์ ทั้งในสิ่งที่ตัวเองไม่พอใจและสิ่งที่ตัวเองชอบ พวกเขาก็จะเป็นกลุ่มบ่าวของอัลลอฮ์ที่มีแต่ความสุข ไร้ความกังวลและไม่มีความทุกข์ใดๆ ศัตรูของเขาไม่สามารถเอาชนะเขาแม้ด้วยวิธีการใดๆ เพราะอัลลอฮ์ทรงปกป้องคุ้มครองเขา หากชัยฏอนสามารถล่อลวงลอบกัดเขาได้บ้างครั้งบางคราว ก็เป็นธรรมดาที่บ่าวมักจะถูกทดสอบด้วยความหลงใหลในบางสิ่งบางอย่าง ทดสอบด้วยอารมณ์ตัณหาหรือความโกรธเคือง ซึ่งสามประเด็นนี้คือทางผ่านที่ชัยฏอนสามารถเข้าสู่ร่างกายมนุษย์ได้ ทั้งนี้ อัลลอฮ์ได้กำหนดให้แต่ละคนมีจิตใจ มีอารมณ์ และมีชัยฏอน แล้วพระองค์ก็ทดสอบว่าเขาจะเป็นทาสของมันหรือเป็นทาสของพระเจ้าผู้สร้างเขา

โดยแต่ละคนนั้นอัลลอฮ์จะมีคำสั่งการให้กระทำ แต่จิตใจก็มีคำสั่งการของมัน อัลลอฮ์ต้องการให้มนุษย์เพิ่มพูนอีมานและการกระทำความดี แต่จิตใจก็ต้องการให้เพิ่มพูนทรัพย์สินและอารมณ์ตัณหา อัลลอฮ์ปรารถนาให้ทำเพื่ออาคิเราะฮ์ แต่จิตใจปรารถนาให้ทำเพื่อดุนยา อีมานจึงเป็นทางรอดและเป็นคบไฟส่องทางธรรมให้สามารถแยกแยะสิ่งเหล่านี้และเอาชนะมันได้ในที่สุด ซึ่งนี่เองคือจุดทดสอบของมนุษย์

1. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า

﴿ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلْيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿٣﴾ [العنكبوت 2-3]

ความว่า : มนุษย์คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกยกเว้นไม่ถูกทดสอบเพียงเพราะพวกเขา กล่าวหาว่าพวกเขาศรัทธาแล้ว แท้จริงเราได้ทดสอบบุคคลก่อนหน้าพวกเขา เพื่ออัลลอฮ์จะได้ประจักษ์ว่าใครคือผู้สัตย์จริงและได้ประจักษ์ถึงผู้โกหก (อัลอัน กะบู้ต : 2-3)

2. อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿وَمَا أُبْرِيءُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ۗ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٣﴾﴾

[يوسف/ 53]

ความว่า : และฉันไม่ขอแก้ตัวให้กับตัวเองหรอก เพราะจิตใจมนุษย์มักจะสั่งการให้ทำสิ่งไม่ดียกเว้นผู้ที่พระเจ้าของฉันทรงปรานี แท้จริงพระเจ้าของฉันเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงปรานียิ่ง (ยूसูฟ : 53)

3. อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ

هُدًى مِّنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾﴾ [القصص/ 50]

ความว่า : ซึ่งหากพวกเขาไม่สนองตอบเจ้า ก็จงทราบเถิดว่าเป็นเพราะพวกเขาปฏิบัติตามอารมณ์ตัณหาของพวกเขา และผู้ใดเล่าที่หลงทางยิ่งไปกว่าผู้ที่ปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำของตัวเองโดยปราศจากทางนำจากอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นไม่ทรงนำทางแก่ปวงชนผู้อธรรม (อัลเกาะศ็อศ : 50)